

Testament suïcida

Els van donar permís per anar a cal Notari, després van venir al despatx. Ja havien signat el testament i volien donar-me unes darreres instruccions pel repartiment dels bens. Ell era un gat vell, ella una gata maula, ell volia conservar la tradició, la figura de l'hereu, ella volia fer justícia, tractar tots els fills igual. Havia aconseguit una fórmula testamentària de la que m'enorgulleixo, que els havia acontentat tots dos. Em van aclarir els últims detalls i em van fer el pagament dels honoraris amb una generosa transferència des del mòbil, de manera que ho deixaven tot lligat i ben lligat.

Es van treure la mascareta, símbol de la vida social que els hi havia pres la covid19, i de tots els amics que s'havia emportat la pandèmia. Amb una serenor inconcebible em van explicar que ja no la necessitaven, que anaven a una festa rave per a residències geriàtriques.